

**Επέτειος εξέγερσης του Πολυτεχνείου:
Γιατί το σύνθημα για Ψωμί, Παιδεία, Ελευθερία
παραμένει, μετά από 46 χρόνια, το ίδιο ζωντανό;**

16 Νοεμβρίου 2019

Σαρανταέξι χρόνια Μεταπολίτευση. Σαρανταέξι χρόνια από την εξέγερση των άοπλων του Πολυτεχνείου κατά της χούντας των συνταγματαρχών της 21ης Απριλίου του 1967. Η φετινή επέτειος του Πολυτεχνείου βρίσκει τη νεολαία, τους φοιτητές και τις φοιτήτριες, τους εργαζόμενους/ες αντιμετώπους/ες με μια πολιτική που αυξάνει την φτώχεια, την ανεργία, τις ανισότητες, εμπλέκει τη χώρα σε ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και βρίσκει χιλιάδες θύματα των πολέμων εγκλωβισμένα κάτω από άθλιες συνθήκες διαβίωσης. Ταυτόχρονα, εντείνεται, όλο και περισσότερο, η κρατική βία, η καταστολή και ο αυταρχισμός εντός του γνωστού δόγματος «Νόμος και Τάξη» που υπηρετεί η κυβέρνηση της ΝΔ.

Τα συνθήματα των φοιτητών και των φοιτητριών του Πολυτεχνείου για «Ψωμί, Παιδεία, Ελευθερία», για έξοδο από το ΝΑΤΟ παραμένουν, μετά από 46 χρόνια, το ίδιο ζωντανά. Οι συγκρίσεις εκείνης της εποχής με την σημερινή είναι αναπόφευκτες. Το δίκαιο και πηγαίο αίτημα «ψωμί, παιδεία, ελευθερία», που διαμορφώθηκε από τη νεολαία στη διάρκεια της εξέγερσης, και χαρακτήρισε όλη την περίοδο της αντιδικτατορικής πάλης, βρίσκει έκφραση στην σημερινή αγωνία κάθε νέου και νέας, του κάθε άνεργου, του εργαζομένου ανθρώπου σε συνθήκες επισφάλειας.

Σε συνθήκες βαθιάς οικονομικής κρίσης, που το καπιταλιστικό σύστημα της ελεύθερης αγοράς έχει γεννήσει, τα δεινά των εργαζομένων και των νέων είναι πολλά: η ανεργία στο κατακόρυφο, η υποαπασχόληση ως κυρίαρχη μορφή εργασίας, η απλήρωτη εργασία, η κατάργηση των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων, η κατάργηση του δικαιώματος στη συλλογική πάλη μέσω του δραστικού περιορισμού του δικαιώματος στην απεργία, η κατεδάφιση της δημόσιας κοινωνικής ασφάλισης, η ιδιωτικοποίηση των κοινωνικών υπηρεσιών. Η επίδραση τους στη ζωή είναι σαρωτική.

Σ' αυτήν την πραγματικότητα της νέας οικονομικής τυραννίας, έρχεται να προστεθεί η καθημερινή απαξίωση της δημόσιας εκπαίδευσης. Αυτό συμβαίνει μέσα από την υποχρηματοδότηση, τους μηδαμινούς διορισμούς, τις ευέλικτες σχέσεις εργασίας. Στα πανεπιστήμια εφαρμόζονται ακραίες νεοφιλελεύθερες πολιτικές που οδηγούν στην πλήρη υπαγωγή στην αγορά, στην εμπορευματοποίηση και ιδιωτικοποίησή τους, στον περιορισμό της κριτικής σκέψης και αμφισβήτησης. Επιχειρείται η θεσμοθέτηση αυταρχικών δομών και ρυθμίσεων (βλ. εκ νέου Συμβούλια Ιδρύματος, βάση εισαγωγής στα πανεπιστήμια και διαγραφές φοιτητών), οι οποίες με τη σειρά τους θα οδηγήσουν στην ανάδειξη της ιδιωτικής παιδείας ως ενός αναγκαίου και απαραίτητου θεσμού. Το αίτημα για δημόσια και δωρεάν παιδεία είναι πιο επίκαιρο από ποτέ.

Φέτος, τιμούμε την επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου σε ένα ιδιαίτερα βαρύ κλίμα το οποίο η κυβέρνηση της ΝΔ προκάλεσε: κρατική καταστολή και βία ενάντια σε φοιτητές/τριες, παράνομο κλείσιμο της ΑΣΟΕΕ, επιθετικές νομοθετικές επεμβάσεις, την κατάργηση του Πανεπιστημιακού ασύλου, και μια διαρκής συκοφάντηση των ιδρυμάτων της ανώτατης εκπαίδευσης ως «κέντρα ανομίας» και τους φοιτητές ως μπαχαλάκηδες.

Ας πάρουμε δύναμη από τη μνήμη των νεκρών του Πολυτεχνείου, τον πηγαίο φοιτητικό αγώνα, τους στίχους του Γιάννη Ρίτσου, και να δώσουμε μια νέα μάχη, έναν νέο αγώνα, απέναντι στην επιβολή και την κοινωνική αδικία. Το Πολυτεχνείο είναι ένας διαρκής αγώνας για την εκπλήρωση των απελευθερωτικών δημοκρατικών οραμάτων, για το δικαίωμα στην εργασία, για το δικαίωμα στην παιδεία, για την διεύρυνση και διασφάλιση των κοινωνικών δικαιωμάτων και πολιτικών ελευθεριών. Το σύνθημα που δονούσε τους χώρους του Πολυτεχνείου, ΨΩΜΙ, ΠΑΙΔΕΙΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ παραμένει πάντα επίκαιρο.